

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๖/๒๕๕๙

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดรัตนบุรี

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ผู้ฟ้องคดีครอบครองที่ดินตาม น.ส. ๓ ก ต่อมานำที่ดินไปขออนุญาตเป็นโฉนดที่ดินแต่มีเนื้อที่ขาดไปบางส่วนเนื่องจากถูกกันไว้เป็นหนองน้ำสาธารณประโยชน์ โดยผู้ถูกฟ้องคดีออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงทับที่ดินพิพาทและห้ามผู้ฟ้องคดีเข้าทำประโยชน์ รวมถึงให้ออกจากที่ดินพิพาท ขอให้เพิกถอนหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงและนำที่ดินพิพาทรวมเป็นที่ดินในโฉนดของผู้ฟ้องคดี ให้หรือถอนหลักเขตและห้ามบุคคลอื่นเข้าเกี่ยวข้องและร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งเจ็ดให้การในทำนองเดียวกันว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน การออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงชอบด้วยกฎหมาย เห็นว่า การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์เป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป เป็นการฟ้องขอให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม